

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

den 13 december 2016¹

”Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Europeiska marknaden för standardkuvert via katalog och särskilda tryckta kuvert — Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF konstateras — Prissamverkan och uppdelning av kundkretsen — Förlikningsförfarande — Böter — Grundbelopp — Exceptionell justering — Tak på tio procent av den totala omsättningen — Artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 — Motiveringsskyldighet — Likabehandling”

I mål T-95/15,

Printeos, SA, Alcalá de Henares (Spanien),

Tompla Sobre Exprés, SL, Alcalá de Henares,

Tompla Scandinavia AB, Stockholm (Sverige),

Tompla France SARL, Fleury-Mérogis (Frankrike),

Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH, Leonberg (Tyskland),

företrädna av advokaterna H. Brokelmann och P. Martínez-Lage Sobredo,

klagande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández och C. Urraca Caviedes, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en begäran grundad på artikel 263 FEUF avseende, i huvudsak, delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2014) 9295 slutlig, av den 10 december 2014, om ett förfarande enligt artikel [101 FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (AT.39780 – Kuvert), och i andra hand nedsättning av de böter som sökandebolagen påförts,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen i utökad sammansättning),

sammansatt av ordföranden M. Prek, samt domarna I. Labucka, J. Schwarcz, V. Tomljenović och V. Kreuschitz (referent),

¹ — Rättegångsspråk: spanska.

justitiesekreterare: förste handläggaren J. Palacio González,

med beaktande av förfarandets skriftliga del och efter förhandlingen den 4 juli 2016,

följande

Dom

Bakgrund

- 1 Europeiska kommissionen konstaterade genom beslut C(2014) 9295 slutlig av den 10 december 2014, om ett förfarande enligt artikel 101 [FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (AT.39780 – Kuvert) (nedan kallat det angripna beslutet) att bland annat sökandebolagen Printeos SA, Tompla Sobre Exprés SL, Tompla Scandinavia AB, Tompla France SARL och Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH, hade överträtt artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) genom att, under perioden från den 8 oktober 2003 till den 22 april 2008, ha deltagit i en kartell som ingåtts och genomförts på den europeiska marknaden för standardkuvert via katalog och särskilda tryckta kuvert, inbegripet i Danmark, Tyskland, Frankrike, Sverige, Förenade kungariket och Norge. Denna kartell hade till syfte att samordna försäljningspriserna, dela upp kunderna och utbyta känsliga kommersiella uppgifter. Utöver sökandebolagen deltog Bong-koncernen (nedan kallad Bong), koncernen GPV France SAS and Heritage Envelopes Ltd (nedan kallad GPV), koncernen Holdham SA (nedan kallad Hamelin) och koncernen Mayer-Kuvert (nedan kallad Mayer-Kuvert) i kartellen. Det angripna beslutet riktade sig även till de koncernerna.
- 2 Det angripna beslutet antogs inom ramen för ett förlikningsförfarande enligt artikel 10 a i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna [101 och 102 FEUF] (EUT L 123, 2004, s. 18) och kommissionens tillkännagivande om förlikningsförfaranden i samband med beslut enligt artikel 7 och artikel 23 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 i kartellärenden (EUT C 167, 2008, s. 1) (nedan kallat tillkännagivandet om förlikningsförfaranden).
- 3 Mot bakgrund av den konstaterade överträdelsen (artikel 1.5 i det angripna beslutet), ålade kommissionen sökandebolagen att gemensamt och solidariskt betala ett bötesbelopp på 4 729 000 euro (artikel 2.1 e i det angripna beslutet).
- 4 Det administrativa förfarande som ledde till antagandet av det angripna beslutet hade inletts av kommissionen, på eget initiativ, på grundval av uppgifter och handlingar som en uppgiftslämnare ingett. Den 14 september 2010 genomförde kommissionen inspektioner enligt artikel 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 och 102 FEUF] (EGT L 1, 2003, s.1), hos sökandebolagen och andra i kartellen inblandade bolag i Danmark, Spanien, Frankrike och Sverige. Den 1 oktober 2010 och den 31 januari 2011 följde ytterligare inspektioner i Tyskland (skäl 16 i det angripna beslutet).
- 5 Den 22 oktober 2010 ingav sökandebolagen en begäran om förmånlig behandling till kommissionen enligt kommissionens tillkännagivande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EUT C 298, 2006, s. 17) (nedan kallat tillkännagivandet om samarbete) (skäl 17 i det angripna beslutet), samt en analog begäran vid Comisión Nacional de la Competencia, som senare bytte namn till Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (konkurrensmyndigheten, Spanien).

- 6 Den 15 mars 2011 inledde konkurrensmyndigheten ett förfarande i syfte att undersöka huruvida bland annat Tompla Sobre Exprés och dess dotterbolag hade begått en överträdelse av artikel 101 FEUF och av de analoga spanska konkurrensreglerna enbart beträffande marknaden för papperskuvert i Spanien (ärende S/0316/10, Sobres de papel (papperskuvert)). Detta förfarande ledde till att konkurrensmyndigheten, den 25 mars 2013 antog ett beslut genom vilket dessa bolag påfördes böter med ett totalt belopp på 10 141 530 euro på grund av deras deltagande på den spanska marknaden, under perioden år 1977–år 2010, i karteller som hade till syfte att fastställa priser och dela upp de offentliga upphandlingar som de spanska myndigheterna genomförde och som avsåg tillhandahållande av tryckta kuvert för val och folkomröstningar på europeisk, nationell och regional nivå, uppdelning av utbudet av förtryckta kuvert för kommersiell användning för stora kunder, fastställandet av priser på tomma kuvert och begränsning av tekniker.
- 7 Efter det att de berörda parterna angett sitt intresse av att delta i förliknings-diskussionerna inledde kommissionen, den 10 december 2013, förfarandet enligt artikel 10 a i förordning nr 773/2004, inom ramen för vilket den höll bilaterala sammanträden med var och en av parterna (skälen 19 och 20 i det angripna beslutet).
- 8 Kommissionen gav vid ett sammanträde den 21 januari 2014 sökandebolagen sina synpunkter på kartellen som helhet, inbegripet sin bedömning av den bevisning som den förfogade över.
- 9 Sökandebolagen ingav, den 24 februari 2014, en informell handling, en så kallad ”non paper”, i vilken de begärde att kommissionen vid fastställandet av bötesbeloppet skulle beakta för det första de böter som konkurrensmyndigheten påfört, eftersom dessa böter redan i sig motsvarade tio procent av deras totala omsättning år 2012, för det andra den omständigheten att de utgjorde en ”en enda produktgrupp” (det vill säga som avsåg produktionen av en enda produkt) och för det tredje punkt 37 i riktlinjerna för beräkningen av de påförda böterna med tillämpning av artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2) (nedan kallade riktlinjerna), som gjorde det möjligt för kommissionen att, mot bakgrund av de särskilda omständigheterna i det aktuella målet, avvika från den allmänna metoden för fastställandet av bötesbeloppet eller begränsningarna i punkt 21 i dessa riktlinjer.
- 10 I stället för ett andra sammanträde framställde kommissionen, med sökandebolagens godkännande, genom e-postmeddelande av den 17 juni 2014, sina samlade synpunkter på de huvuddrag som skulle beaktas vid fastställandet av det bötesbelopp som skulle påföras, såsom värdet av sökandebolagens försäljning år 2007, det vill säga 143 316 000 euro, och deras omsättning år 2013, det vill säga [konfidentiellt]² euro, deltagandets varaktighet, etcetera. Sökandebolagen svarade genom e-postmeddelande av den 18 juni 2014 och bekräftade det försäljningsvärde och den omsättning som kommissionen fastställt samt angav att de inte hade några materiella synpunkter i detta hänseende.
- 11 Under ett sammanträde den 24 oktober 2014 upplyste kommissionen sökandebolagen om metoderna och parametrarna för beräkning av bötesbeloppet. För det första angav kommissionen den andel (15 procent) av försäljningsvärdet (143 316 000 euro år 2007) som använts för att fastställa grundbeloppet för böterna. För det andra upplyste den om varaktigheten av sökandenas överträdelse (fyra år och sex månader). För det tredje angav kommissionen att tilläggsbeloppet fastställts till 15 procent. För det fjärde upplyste den sökandebolagen om att det saknades förmildrande eller försvårande omständigheter. För det femte angav den att ingen multiplikatorfaktor tillämpats. För det sjätte angav kommissionen det högsta tillåtna bötesbeloppet på [konfidentiellt] euro (tio procent av sökandebolagens totala omsättning år 2013). För det sjunde upplyste den om en exceptionell nedsättning av bötesbeloppet med stöd av punkt 37 i riktlinjerna på grund av de särskilda omständigheterna i målet, inbegripet den omständigheten att grundbeloppen för alla parter i kartellen överskred det tak på tio procent som föreskrivs i artikel 23.2 i förordning nr 1/2003. För det åttonde

2 — Konfidentiella uppgifter som utelämnats.

angav kommissionen att en ytterligare nedsättning var motiverad av sökandekonsortiets ”en enda produkt-karaktär”. För det nionde angav den att det var omöjligt att bevilja en nedsättning på grund av de böter som konkurrensmyndigheten hade påfört, eftersom den kartell som dessa böter avsåg inte var densamma som den som kommissionen undersökt och eftersom den kartellen skulle sanktioneras separat och i enlighet med på kartellen tillämpliga bestämmelser, vilka skilde sig från de bestämmelser som kommissionen tillämpade. För det tionde meddelade kommissionen att en nedsättning på 50 procent var planerad med stöd av punkterna 24 och 25 i tillkännagivandet om samarbete. För det elfte upplyste den sökandebolagen om en planerad nedsättning på tio procent med stöd av punkt 32 i tillkännagivandet om förlikning. Slutligen angav kommissionen det intervall som reglerade bötesbeloppet, vilket sträckte sig från 4 610 000 till 4 848 000 euro, varav sökandebolagen måste godta det högsta beloppet i deras förlikningsförslag.

- 12 Den 7 november 2014 framställde sökandebolagen sitt förlikningsförslag och godtog det försäljningsvärde och den omsättning som kommissionen fastställt samt ett högsta bötesbelopp på 4 848 000 euro.
- 13 Kommissionen antog sitt meddelande om invändningar den 18 november 2014.
- 14 Den 20 november 2014 bekräftade sökandebolagen, i enlighet med punkt 26 i tillkännagivandet om förlikning, att meddelandet om invändningar motsvarade innehållet i deras förlikningsförslag och att de även fortsättningsvis åtog sig att följa förlikningsförfarandet.
- 15 I det angripna beslutet fastställde kommissionen, beträffande beräkningen av bötesbeloppet, grundbeloppet för vart och ett av de berörda företagen såsom detta sammanfattas i följande tabell (skälen 71–84 i det angripna beslutet).

Företag	Försäljningsvärde EUR	Svårighetskoefficient, procent	Varaktighet	Ytterligare belopp procent	Grundbelopp EUR
Bong	140 000 000	15	4,5	15	115 500 000
... GPV	125 086 629	15	4,5	15	103 196 000
Hamelin	185 521 000	15	4,416	15	150 717 000
Mayer-Kuvert	70 023 181	15	4,5	15	57 769 000
Printeos ...	143 316 000	15	4,5	15	118 235 000

- 16 Vidare angav kommissionen, i skälen 85–87 i det angripna beslutet, att det saknades anledning att anpassa grundbeloppen med stöd av punkterna 28 och 29 i riktlinjerna, med undantag för Mayer-Kuvert, på vilket en nedsättning på tio procent skulle tillämpas med anledning av dess begränsade deltagande i överträdelsen.
- 17 Under rubriken ”Anpassning av grundbeloppet” konstaterade kommissionen att eftersom försäljningen för merparten av de berörda parterna hade genomförts på en enda marknad, på vilken de i praktiken hade deltagit i en kartell under flera år, kunde bötesbeloppen i praktiken nå taket på tio procent av den totala omsättningen och att tillämpningen av detta tak snarare är regel än undantag (skäl 88 i det angripna beslutet). Kommissionen erinrade i detta hänseende om tribunalens praxis i vilken den hade påpekat att ett sådant synsätt kunde ge upphov till tvivel mot bakgrund av principen att straff ska ha ett omedelbart samband med överträdelsen och dess förövare, eftersom det under vissa förutsättningar kan leda till en situation där varje differentiering beroende på överträdelsens allvar eller förmildrande omständigheter inte längre skulle kunna påverka bötesbeloppet (dom av den 16 juni 2011, Putters International/kommissionen, T-211/08, EU:T:2011:289, punkt 75). Mot bakgrund av de specifika

omständigheterna i förevarande mål ansåg kommissionen det lämpligt att utnyttja sitt utrymme för skönsmässig bedömning och tillämpa punkt 37 i riktlinjerna, vilket tillät den att frångå riktlinjernas metod (skälen 89 och 90 i det angripna beslutet).

18 Skälen 91 och 92 i det angripna beslutet har följande lydelse:

”(91) I förevarande fall har grundbeloppet anpassats för att beakta försäljningsvärdet av den produkt som omfattades av kartellen i förhållande till den totala omsättningen, samt skillnaderna mellan parterna i förhållande till deras individuella deltagande i överträdelsen. På det hela taget fastställs böterna till en nivå som är proportionerlig i förhållande till överträdelsen och medför en tillräckligt avskräckande verkan.

(92) Följaktligen ska en nedsättning tillämpas på de böter som beräknats för samtliga parter. Under de för målet specifika omständigheterna föreslås, mot bakgrund av den omständigheten att alla parterna, i olika men omfattande utsträckning, var verksamma i försäljning av standardkuvert via katalog och särskilda tryckta kuvert, en nedsättning med [konfidentiellt] procent av de böter som ska påföras för den överträdelse som begåtts av GVP, med [konfidentiellt] procent för Tompla, med [konfidentiellt] procent för Bong och Mayer-Kuvert, samt med [konfidentiellt] procent för Hamelin.”

19 Resultatet av denna justering av grundbeloppen kan sammanfattas enligt följande (se även tabellen i skäl 93 i det angripna beslutet):

Företag	Grundbelopp före justering EUR	Nedsättning procent	Grundbelopp efter justering EUR
Bong	115 500 500	[konfidentiellt]	[konfidentiellt]
GPV	103 196 000	[konfidentiellt]	[konfidentiellt]
Hamelin	150 717 000	[konfidentiellt]	[konfidentiellt]
Mayer-Kuvert	57 769 000	[konfidentiellt]	[konfidentiellt]
Printeos	118 235 000	[konfidentiellt]	[konfidentiellt]

20 Vidare beviljade kommissionen sökandebolagen ytterligare nedsättningar av bötesbeloppet med 50 procent enligt tillkännagivandet om samarbete och med tio procent med stöd av punkt 32 i tillkännagivandet om förlikning (skälen 99, 102 och 103 i det angripna beslutet), vars laglighet inte har bestritts inom ramen för förevarande mål. Med stöd av motsvarande relevanta bestämmelser, beviljades Hamelin och Mayer-Kuvert var och en nedsättningar av sina bötesbelopp med 25 respektive tio procent (samarbete) och tio procent (förlikning) (skälen 100–103 i det angripna beslutet).

21 Slutligen följer det av skälen 104–108 i det angripna beslutet, under rubriken ”Bidragsförmåga”, att kommissionen, till följd av de underbyggda ansökningar som [konfidentiellt] och [konfidentiellt] lämnat in med stöd av punkt 35 i riktlinjerna, ändrade deras bötesbelopp till [konfidentiellt] respektive [konfidentiellt] euro. Sökandebolagen har varken ingett någon analog ansökan till kommissionen eller beviljats någon nedsättning enligt denna punkt.

Förfarandet och parternas yrkanden

22 Sökandebolagen har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 20 februari 2015.

- 23 På förslag av fjärde avdelningen beslutade tribunalen, med tillämpning av artikel 28 i sina rättegångsregler att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning.
- 24 På förslag av referenten beslutade tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet och, som en processledande åtgärd enligt artikel 89 i rättegångsreglerna, ställa skriftliga frågor till parterna beträffande konfidentiell behandling i förhållande till allmänheten av vissa i förhandlingsrapporten angivna siffror. Parterna besvarade dessa frågor inom den angivna fristen.
- 25 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens muntliga frågor vid förhandlingen den 4 juli 2016.
- 26 Sökandebolagen har yrkat att tribunalen ska
- ogiltigförklara artikel 2.1 e i det angripna beslutet,
 - i andra hand, först och främst fastställa de böter som de påförts till en nivå som är åtminstone 55 procent lägre än det tak på tio procent som föreskrivs i artikel 23.2 i förordning nr 1/2003, eller annars till en procentsats som tribunalen finner lämplig för att återställa balansen i förhållande till de bötesbelopp som påförts Bong och Hamelin, och därefter minska det beloppet med åtminstone 33 procent, eller med en procentsats som tribunalen finner lämplig för att beakta de böter som konkurrensmyndigheten fastställde i sitt beslut av den 25 mars 2013.
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 27 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- fastställa att den tredje grunden inte kan tas upp till sakprövning,
 - under alla omständigheter ogilla talan i dess helhet såsom ogrundad, och
 - under alla omständigheter förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Föremålet för talan och sammanfattning av grunderna

- 28 Sökandebolagen har gjort gällande att de inte önskar bestrida vare sig att de deltagit i den överträdelse som avses i artikel 1 i det angripna beslutet, de faktiska omständigheter som denna överträdelse utgörs av, eller den rättsliga klassificeringen av dessa. De har nöjt sig med att begära ogiltigförklaring av artikel 2.1 e i det angripna beslutet i den mån böter åläggs i det, böter vars belopp de har bestritt såsom det fastställdes före nedsättningarna enligt tillkännagivandena om samarbete och förlikning.
- 29 Som första grund har sökandebolagen klandrat kommissionen för att ha åsidosatt sin motiveringsskyldighet beträffande justeringen av grundbeloppet för böterna enligt punkt 37 i riktlinjerna och den konkreta procentsats för nedsättning som tillämpats på vart och ett av företagen, samt i repliken för att ha gjort sig skyldig till maktmissbruk.
- 30 Den andra av sökandebolagen anförda grunden avser åsidosättande av likabehandlingsprincipen som skett till nackdel för dem inom ramen för den exceptionella justeringen av grundbeloppet för böterna med stöd av punkt 37 i riktlinjerna.

- 31 Såvitt avser den tredje grunden har sökandebolagen gjort gällande att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen inom ramen för fastställandet av bötesbeloppet genom att inte beakta de böter som den nationella konkurrensmyndigheten hade påfört.

Den första grunden, avseende åsidosättande av motiveringsskyldigheten beträffande justeringen av grundbeloppet för böterna med stöd av punkt 37 i riktlinjerna och den konkreta procentsats för nedsättning som tillämpades på vart och ett av företagen samt maktmissbruk.

Parternas argument

- 32 Enligt sökandebolagen preciseras inte i skälen 88–92 i det angripna beslutet i tillräcklig utsträckning de konkreta motiv som lett kommissionen till att undantagsvis, med stöd av punkt 37 i riktlinjerna, justera grundbeloppen för de böter som påförts de berörda företagen och att i detta sammanhang tillämpa olika procentsatser för nedsättningen av dem, nämligen 85 procent, 88 procent, 90 procent respektive 98 procent. I synnerhet är skälen till varför kommissionen beviljade Hamelin en nedsättning med [konfidentiellt] procent oklara. Denna otillräckliga motivering är desto allvarligare och omvänt är motiveringsskyldigheten desto mer omfattande i förevarande fall, då kommissionen frångick den allmänna metod som föreskrivs för fastställandet av böter enligt riktlinjerna. I repliken har sökandebolagen preciserat i huvudsak att det var först i svarsinlagan som kommissionen angav de verkliga skälen till denna justering av grundbeloppet för böterna. Denna sena förklaring kan emellertid inte avhjälpa de brister i motiveringen som det angripna beslutet är behäftat med, utan visar att kommissionen, genom att göra denna justering, även har gjort sig skyldig till maktmissbruk. Kommissionen angav således i punkterna 28, 64 och 65 i svarsinlagan att även om Hamelin inte utgjorde ”ett en enda produkt-företag skulle även grundbeloppet avseende detta företag justeras, i enlighet med punkt 37 i riktlinjerna, och enligt samma metod av rättviseskäl, för att återspegla dess deltagande i överträdelsen och återställa balansen avseende de böter som påförts olika företag efter de angivna justeringarna”. Resonemanget att det bötesbelopp som påförts Hamelin i realiteten sattes ned av rättviseskäl och inte på grund av dess ”en enda produkt-karaktär” framgår emellertid inte av skäl 92 i det angripna beslutet.
- 33 Kommissionen har tillbakavisat sökandebolagens argument och yrkat att talan inte ska bifallas på denna grund.
- 34 När det gäller beräkningen av böterna och särskilt fastställandet av grundbeloppen i det angripna beslutet, har kommissionen preciserat att förevarande mål präglades av exceptionella omständigheter till följd av de berörda företagens ”en enda produkt-karaktär”, med undantag för Hamelin, liksom konstaterades i skälen 88–95 i det angripna beslutet. Enligt kommissionen fanns, eftersom grundbeloppet översteg taket på tio procent av den totala omsättningen, ”risken att böterna uteslutande påfördes på grundval av nämnda totala omsättning och inte återspeglade överträdelsens allvar och varaktighet, eller de särskilda omständigheterna i målet”. Med andra ord var, enligt vad som angavs i skäl 89 i nämnda beslut, med anledning av volymen av den totala omsättningen, tillämpningen av koefficienten för svårighetsgraden och av multiplikatorfaktorn ”inte av någon praktisk nytta för beräkningen av böterna”. Kommissionen tog hänsyn till att beaktandet av dessa omständigheter i förevarande fall inte kunde leda till någon nedsättning av det slutliga bötesbeloppet. Tillämpningen av en förmildrande omständighet till förmån för Mayer-Kuvert på grund av dess mindre omfattande deltagande i överträdelsen (se skäl 87 i det angripna beslutet) hade således ingen verkan på det slutliga bötesbeloppet, eftersom nedsättningen tillämpades före tillämpningen av taket på tio procent. I dupliken preciserade kommissionen att graden av överskridande före justeringen av grundbeloppet var 38,98 procent för Bong, 441,83 procent för GPV, 30,04 procent för Hamelin, 36,71 procent för Mayer-Kuvert och 97,13 procent för sökandebolagen.

- 35 Kommissionen tillämpade således på varje företag den nedsättning som var nödvändig för att grundbeloppet för böterna skulle vara lägre än taket på tio procent av den totala omsättningen år 2013. I detta syfte sattes grundbeloppet ned i proportion till dessa företags ”en enda produkt-kvot”. Beträffande Hamelin ansåg kommissionen att ”grundbeloppet för detta företag, även om det inte rörde sig om ett en enda produkt-företag, också skulle justeras med stöd av punkt 37 i riktlinjerna, och enligt samma metod av rättviseskäl, i syfte att återspegla dess deltagande i överträdelsen och återupprätta balansen beträffande de böter som påförts vissa företag efter de angivna justeringarna”. Kommissionen tillämpade inte nedsättningen linjärt, utan säkerställde, med iakttagande av taket på tio procent, att de böter som följde härav var tillräckligt avskräckande med avseende på överträdelsens allvar och varaktighet. Enligt den metod som beskrevs i skäl 91 i det angripna beslutet, tillämpade kommissionen således följande nedsättningar på grundbeloppen: [konfidentiellt] procent för Bong, [konfidentiellt] procent för GPV, [konfidentiellt] procent (rättvisa) för Hamelin, [konfidentiellt] procent för Mayer-Kuvert och [konfidentiellt] procent för sökandebolagen.
- 36 Enligt kommissionen ska tribunalen begränsa sig till att pröva frågan om iakttagande av motiveringsskyldigheten endast med avseende på sökandebolagen och inte med avseende på de övriga berörda företagen som inte väckt talan vid tribunalen och för vilka motiveringen i det angripna beslutet har blivit slutgiltig. Sökandebolagen kan således inte i förevarande mål göra gällande att motiveringen skulle vara otillräcklig avseende nedsättningen av beloppet för de böter som påförts de övriga företag som var mottagare av nämnda beslut. Under alla omständigheter är denna motivering tillräcklig, då den gjorde det möjligt för sökandebolagen att få kännedom om skälen till justeringen av det bötesbelopp som avser dem – skäl som de redan innan kände till, i egenskap av sökande av nämnda nedsättning – och tillåter tribunalen att göra sin prövning.
- 37 Eftersom det angripna beslutet antogs efter ett förlikningsförfarande inom ramen för vilket parterna, under bilaterala diskussioner, informerades om alla relevanta faktorer, däribland de omständigheter som gjorts gällande, klassificeringen av dessa, den påstådda överträdelsens allvar och varaktighet, ansvarsfördelningen och en uppskattning av spannet av möjliga bötesbelopp, skulle dess motivering kunna vara mycket kortare än motiveringen till andra beslut som antagits med stöd av artiklarna 7 och 23 i förordning nr 1/2003. Således gjorde de bilaterala diskussionerna mellan kommissionen och sökandebolagen det möjligt för de sistnämnda att få kännedom om var och en av dessa faktorer och om den planerade metoden för beräkning av bötesbeloppet för att frivilligt besluta att lägga fram ett förlikningsförslag eller inte. Under dessa omständigheter var motiveringen i det angripna beslutet fullt tillräcklig.
- 38 Lydelsen i det angripna beslutet förklarar nämligen redan i detalj vilka faktorer som beaktats för att fastställa överträdelsens allvar och varaktighet samt för att beräkna grundbeloppet för böterna. Således anges, i skälen 72–84 i detta beslut, den metod som använts för att beräkna detta grundbelopp vilket sökandebolagen inte har ifrågasatt. Denna text innehåller även andra precisioner, såsom den försäljningsvolym för de berörda företagen, som beaktats vid beräkningen av grundbeloppet för böterna (se tabell nr 1 i skäl 75), de olika multiplikatorfaktorerna avseende varaktighet (se tabell 2 i skäl 81) och de olika grundbeloppen för böterna före och efter justeringen av dem (se tabellerna nr 3 och 4 i skälen 84 och 93). Enligt kommissionen har således motiveringsskyldigheten uppfyllts när det gäller de faktorer som gör det möjligt att bedöma överträdelsens allvar och varaktighet.
- 39 Vidare lämnade kommissionen, vid sammanträdet den 24 oktober 2014, till sökandebolagen en detaljerad beskrivning av metoden för beräkning av det bötesbelopp som de skulle påföras, inbegripet det försäljningsvärde som använts för att beräkna grundbeloppet, varaktigheten av deras deltagande, det ytterligare belopp som lagts till i avskräckande syfte (multiplikatorfaktor), avsaknaden av försvårande eller förmildrande omständigheter, nedsättningar som gjorts enligt tillkännagivandena om förlikning och samarbete samt den som gjorts med stöd av punkt 37 i riktlinjerna. Sökandebolagen förstod fullt ut dessa förklaringar och godkände uttryckligen, i sitt förlikningsförslag, det högsta bötesbelopp som kunde påföras dem i enlighet med det föreslagna spannet.

- 40 När det gäller nedsättningen av grundbeloppet enligt punkt 37 i riktlinjerna, har kommissionen gjort gällande att skälen till varför den ansåg det vara nödvändigt att justera grundbeloppet anges tillräckligt i skäl 88–92 i det angripna beslutet. De särdrag som lett till justeringen avseende sökandebolagen hade redan undersökts vid sammanträdet den 24 oktober 2014, det vill säga innan de lade fram sitt förlikningsförslag, skickade meddelandet om invändningar och antog det angripna beslutet. Under detta sammanträde förklarade kommissionen att de grundbelopp som beräknats för alla företagen överskred taket på tio procent, detta på grund av en kombination av faktorer, såsom det värde som den procentsats av försäljningsvolymen som överträdelsen rörde motsvarade, kartellens långa varaktighet och företagens en enda produkt-kvot (beräknad som förhållandet mellan volymen total försäljning av kuvert och den totala volymen av det berörda företagets försäljning). Slutligen rådde det visserligen, under sammanträdet den 24 oktober 2014, en viss osäkerhet beträffande den verkan som nedsättningen grundad på en enda produkt-kvoten hade på det slutliga bötesbeloppet, men denna osäkerhet upphörde under detta sammanträde, efter vilket sökandebolagen framställde nämnda förlikningsförslag.
- 41 Kommissionen har tillagt att det var sökandebolagen själva som, i ett non-paper av den 24 februari 2014 (se punkt 9 ovan), hade bett den att göra en nedsättning av bötesbeloppet med stöd av punkt 37 i riktlinjerna. Sökandebolagen förklarade att begränsningen av överträdelsens varaktighet på grund av koncernens en enda produkt-karaktär inte hade någon inverkan på det bötesbelopp som de skulle påföras. Mot bakgrund av att kuvertförsäljningen motsvarade mer än 90 procent av volymen av deras totala försäljning, medförde nämligen tillämpningen av ett ytterligare belopp på mer än tio procent i avskräckande syfte redan ett bötesbelopp som överskred det tak på tio procent av den totala omsättningen som föreskrivs i artikel 23.2 i förordning nr 1/2003. Mot bakgrund av ovan angivna omständigheter och särskilt den analoga motivering som anfördes i skäl 91 i det angripna beslutet, drog kommissionen slutsatsen att en mer detaljerad motivering i det aktuella fallet inte var nödvändig.
- 42 När det gäller de exakta nedsättningskoefficienterna för vart och ett av de berörda företagen har kommissionen erinrat om skälen 91 och 92 i det angripna beslutet, vilka enligt kommissionen angav de faktorer som beaktats vid fastställandet av dessa koefficienter, kompletterade av skäl 87 i detta beslut, i vilket angavs att Mayer-Kuvert hade haft en annan roll och deltagit i överträdelsen i mindre utsträckning. Tabellerna nr 3 och 4 i skälen 84 och 93 i det angripna beslutet, visar således grundbeloppen för varje företag, före och efter justering, och en enkel aritmetisk beräkning gör det möjligt att fastställa det exakta beloppet för den justering som tillämpats på varje bötesbelopp. Enligt sökandebolagen var den justeringskoefficient som tillämpats på grund av deras en enda produkt-karaktär, vars tillämpning de själva hade begärt, [konfidentiellt] procent. Vidare har det i rättspraxis inte ansetts nödvändigt att tillhandahålla en aritmetisk beräkning eller att precisera alla faktorer som lett till fastställandet av ett exakt bötesbelopp. I dupliken preciserade kommissionen, beträffande den nedsättning som beviljats Hamelin ”av rättviseskäl”, att denna nedsättning var berättigad av behovet att beakta de särskilda omständigheterna i målet, såsom anges i skäl 90 i det angripna beslutet.

Tribunalens bedömning

- 43 Som första grund har sökandebolagen i huvudsak gjort gällande att skälen 88–92 i det angripna beslutet är behäftade med en bristande motivering. I dessa skäl preciseras inte tillräckligt vad som ledde kommissionen till att som undantag, med stöd av punkt 37 i riktlinjerna, justera grundbeloppen för de böter som påförts de berörda företagen samt att, i detta sammanhang, tillämpa olika nedsättningskoefficienter och bland annat bevilja Hamelin en nedsättning på [konfidentiellt] procent. Detta synsätt utgör dessutom maktmissbruk. I synnerhet angav kommissionen först under förfarandets gång att Hamelin inte var ett enda produkt-företag och att justeringen av grundbeloppet, med stöd av punkt 37 i riktlinjerna, var berättigad bland annat av rättviseskäl, vilket inte följer av skäl 92 i det angripna beslutet.

- 44 Som följer av fast rättspraxis utgör motiveringsskyldigheten i artikel 296 andra stycket FEUF en väsentlig formföreskrift som ska skiljas från frågan huruvida motiveringen är välgrundad, vilken ska hänföras till frågan huruvida den omtvistade rättsakten är lagenlig i materiellt hänseende. I detta avseende krävs det att motiveringen är anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att göra sin prövning. Vad särskilt gäller skyldigheten att motivera ett individuellt beslut har denna till syfte, utöver att göra det möjligt för domstolen att pröva beslutets lagenlighet, att ge den som berörs av beslutet tillräckliga upplysningar för att kunna bedöma om beslutet eventuellt är behäftat med ett fel som innebär att dess giltighet kan ifrågasättas (se dom av den 29 september 2011, *Elf Aquitaine/kommissionen*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, punkterna 146–148 och där angiven rättspraxis, dom av den 11 juli 2013, *Ziegler/kommissionen*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punkterna 114 och 115 och där angiven rättspraxis och dom av den 5 december 2013, *Solvay/kommissionen*, C-455/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:796, punkterna 89 och 90 och där angiven rättspraxis).
- 45 Vidare ska frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 296 FEUF inte ska ske endast utifrån rättsaktens ordalydelse utan även utifrån sammanhanget och rättsreglerna på det ifrågavarande området (dom av den 29 september 2011, *Elf Aquitaine/kommissionen*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, punkt 150, dom av den 11 juli 2013, *Ziegler/kommissionen*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punkt 116, och dom av den 5 december 2013, *Solvay/kommissionen*, C-455/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:796, punkt 91).
- 46 I rättspraxis preciseras vidare att den berörde i princip ska underrättas om skälen för beslutet samtidigt som den mottar det beslut som går den emot. En bristfällig motivering kan inte rättas till genom att den berörde underrättas om skälen för beslutet under förfarandet vid unionsdomstolarna (dom av den 29 september 2011, *Elf Aquitaine/kommissionen*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, punkt 149, och dom av den 19 juli 2012, *Alliance One International och Standard Commercial Tobacco/kommissionen*, C-628/10 P och C-14/11 P, EU:C:2012:479, punkt 74).
- 47 I motsats till vad kommissionen har gjort gällande, ska dessa principer, mot bakgrund av de krav som följer av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd dels med artikel 263 FEUF, dels med artikel 261 FEUF och artikel 31 i förordning nr 1/2003 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 december 2011, *Chalkor/kommissionen*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, punkterna 52–67), såsom de erinras om i punkt 41 i tillkännagivandet om förlikning, tillämpas i tillämpliga delar på kommissionens skyldighet, i den mening som avses i artikel 296 andra stycket FEUF, att motivera det beslut om påförande av böter som den antar efter ett förlikningsförfarande, inom ramen för vilket det berörda företaget endast ska godta maximibeloppet för de föreslagna böterna. Det är mot bakgrund av ovannämnda primärrättsliga och sekundärrättsliga bestämmelser som domstolen har understrukt den yttersta vikten av kommissionens skyldighet att motivera sina beslut om påförande av böter på konkurrensområdet och särskilt att förklara den avvägning och bedömning som den gjort av de olika faktorer som beaktats vid fastställandet av bötesbeloppen, samt domstolens skyldighet att på eget initiativ kontrollera att en sådan motivering har lämnats (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 december 2011, *Chalkor/kommissionen*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, punkt 61).
- 48 När kommissionen beslutar att avvika från den allmänna metod som anges i riktlinjerna, genom vilka den själv begränsat sitt utrymme för skönsmässig bedömning beträffande fastställande av böter genom att, såsom i förevarande mål, hänvisa till punkt 37 i riktlinjerna, gör sig dessa krav på motivering gällande i än högre grad. Det ska i detta hänseende erinras om att det i fast rättspraxis slagits fast att

riktlinjerna anger allmänna förhållningsregler från vilka kommissionen inte, i en specifik situation, får avvika utan att ange skäl som är förenliga med bland annat likabehandlingsprincipen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 maj 2013, Quinn Barlo m.fl./kommissionen, C-70/12 P, EU:C:2013:351, punkt 53, och dom av den 11 juli 2013, Ziegler/kommissionen, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punkt 60 och där angiven rättspraxis). Denna motivering ska vara desto mer exakt, då punkt 37 i riktlinjerna begränsas till en vag hänvisning till att ”omständigheterna i ett enskilt ärende kräver det” och således ger kommissionen ett stort utrymme för skönsässig bedömning för att, som i det aktuella fallet, göra en exceptionell justering av grundbeloppen för de berörda företagens böter. I en sådan situation bör nämligen särskilt stor vikt läggas vid att de garantier som tillhandahålls av unionens rättsordning i fråga om administrativa förfaranden, inbegripet motiveringsskyldigheten, uppfylls (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 november 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, punkt 14).

- 49 Av detta följer att kommissionen, i förevarande mål, var skyldig att på ett tillräckligt klart och tydligt sätt förklara på vilket sätt den avsåg att utnyttja sitt utrymme för skönsässig bedömning, inbegripet de olika faktiska och rättsliga omständigheter som den hade beaktat för detta ändamål. Mot bakgrund av dess skyldighet att iaktta likabehandlingsprincipen vid fastställandet av bötesbeloppen, vilken sökandebolagen påstår att den åsidosatt till nackdel för dem (liksom de gjort gällande inom ramen för den andra grunden), omfattar motiveringsskyldigheten alla relevanta omständigheter som krävs för att kunna bedöma huruvida de berörda företagen, vars grundbötesbelopp justerats, befann sig i jämförbara situationer eller inte, huruvida dessa situationer behandlats lika eller olika och huruvida en eventuell lika eller olik behandling av dessa situationer var objektivt berättigad (se dom av den 12 november 2014, Guardian Industries och Guardian Europe/kommissionen, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, punkterna 51 och 62 och där angiven rättspraxis).
- 50 För att kontrollera huruvida kommissionen iakttog sin skyldighet att motivera det angripna beslutet ska det erinras om de olika etapperna i de beräkningar som den gjort för att, med stöd av punkt 37 i riktlinjerna, fastställa och justera grundbeloppen för de böter som påförts de berörda företagen. De skäl som i det angripna beslutet anfördes i detta hänseende kan sammanfattas enligt följande:

Företag	Försäljningsvärde EUR för år 2007	Svårighets- koefficient, procent	Varak- tighet (år)	Ytter- ligare belopp procent	Grund- belopp EUR	Justering/ Ned- sättning	Justerat grund- belopp
Bong	140 000 000	15	4,5	15	115 500 000	[konfiden- tiellt]	[konfiden- tiellt]
... GPV	125 086 629	15	4,5	15	103 196 000	[konfiden- tiellt]	[konfiden- tiellt]
Hamelin	185 521 000	15	4,416	15	150 717 000	[konfiden- tiellt]	[konfiden- tiellt]
Mayer- Kuvert	70 023 181	15	4,5	15	57 769 000	[konfiden- tiellt]	[konfiden- tiellt]
Printeos ...	143 316 000	15	4,5	15	118 235 000	[konfiden- tiellt]	[konfiden- tiellt]

- 51 Det ska dessutom erinras om att kommissionen för det första i skäl 88 och 89 i det angripna beslutet i huvudsak har understrukit att de flesta av de berörda företagen hade genomfört sin försäljning på en enda marknad, varför samtliga böter i praktiken kunde nå upp till det tak på tio procent av den totala omsättningen som föreskrivs i artikel 23.2 i förordning nr 1/2003, att tillämpningen av detta tak snarare var regel än undantag och att ingen differentiering på grund av graden av allvar eller förmildrande omständigheter längre var av sådan art att den kunde påverka bötesbeloppet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 juni 2011, Putters International/kommissionen, T-211/08,

EU:T:2011:289, punkt 75). Vidare motiverade kommissionen, i skälen 90–92 i det angripna beslutet, tillämpningen av punkt 37 i riktlinjerna och justeringen av grundbeloppen till förmån för ”alla parter” med en hänvisning till bland annat ”försäljningsvärdet av den produkt som omfattades av kartellen i förhållande till den totala omsättningen, samt [till] skillnaderna mellan parterna beroende på deras individuella deltagande i överträdelsen” och den omständigheten att ”alla parter var verksamma, i olika men omfattande utsträckning, inom försäljning av kuvert”. Kommissionen föreslog således att, mot bakgrund av de för målet specifika omständigheterna och den omständigheten ”att alla parter var verksamma, i olika men omfattande utsträckning, inom försäljning av standardkuvert via katalog och särskilda tryckta kuvert, ... göra en nedsättning på [konfidentiellt] procent [av beloppet] för de böter som skulle påföras för den överträdelse som GPV gjort sig skyldig till, på [konfidentiellt] procent för [sökandebolagen], på [konfidentiellt] procent för Bong och Mayer-Kuvert, och på [konfidentiellt] procent för Hamelin”.

- 52 För det första kan det emellertid konstateras, liksom sökandebolagen har gjort gällande, att kommissionen, i det angripna beslutet, och bland annat i dess skäl 92, inte anger skälen till varför den tillämpade olika nedsättningskoefficienter på de berörda företagen. För det första kan variationen på dessa nedsättningskoefficienter inte förklaras enbart av det skälet att kommissionen, redan i detta mellanstadium av beräkningen av böterna, avsåg att sätta ned alla grundbeloppen till en procentsats som låg över taket på tio procentprocent av den sammanlagda omsättningen, i den mening som avses i artikel 23.2 i förordning nr 1/2003, för vart och ett av dessa företag, i enlighet med andan i punkt 75 i dom av den 16 juni 2011, Putters International/kommissionen (T-211/08, EU:T:2011:289). Som sökandebolagen har gjort gällande som andra grund, skiljer sig nämligen dessa justerade grundbelopp avsevärt åt beträffande procentsats, i förhållande till nämnda tak på tio procent, särskilt 4,5 respektive 4,7 procent i Hamelins och Bongs fall samt 9,7 procent i sökandebolagens fall.
- 53 Kommissionen saknar även grund för påståendet att sökandebolagen skulle ha varit tillräckligt informerade om det resonemang som den avsåg att öra under det administrativa förfarandet eller kände till dess sammanhang, ett påstående som inte finner något stöd i handlingarna i målet. Som svar på en muntlig fråga som tribunalen ställde på denna punkt vid förhandlingen medgav kommissionen att motiveringen i det angripna beslutet var summarisk och kortfattad i detta hänseende och begränsade sig i huvudsak till att göra gällande att dess motiveringsskyldighet, inom ramen för ett förlikningsförfarande, var mindre, eftersom parterna kände till handlingarna i målet, inbegripet de delar som kommissionen avsåg beakta, och fritt gav sig in i bilaterala diskussioner i syfte att nå en förlikning. Vidare erinrade tribunalen, beträffande tillämpningen av de åtskilda nedsättningskoefficienter som angavs i skäl 92 i det angripna beslutet, parterna om dess skyldighet att, i förekommande fall, på eget initiativ pröva om motiveringen var tillräcklig, i den mening som avses i artikel 296 andra stycket FEUF, vilket antecknades i förhandlingsprotokollet.
- 54 För det andra är det uppenbart att det i skäl 92 i det angripna beslutet inte preciseras det som kommissionen först under förfarandet förklarade för sent och utan möjlighet att åtgärda en eventuell bristande motivering eller avsaknad av en sådan (se ovan i punkt 46 nämnda rättspraxis) genom en kompletterande materiell motivering. Enligt denna motivering utövade inte Hamelin, till skillnad från de övriga företagen, någon ”en enda produkt-verksamhet” och justeringen av grundbeloppet för detta bolag var berättigat av skäl avseende rättvisa och återupprättande av en balans mellan de olika böterna (se ovan punkterna 34 och 35). Vidare var, mot bakgrund av dessa ytterligare förklaringar, till skillnad från det intryck som skäl 91 i det angripna beslutet kunde ge, den avgörande bedömningsfaktor som kommissionen beaktat för att justera grundbeloppen inte den omständigheten att det förekom ”skillnader mellan parterna beroende på deras individuella deltagande i överträdelsen”, vilket i Hamelins fall endast var lite mindre med 4,416 år jämfört med 4,5 år för de övriga berörda företagen. Vidare kan detta skäl, i motsats till vad sökandebolagen tycks ha uppfattat, inte heller endast avse Mayer-Kuverts mindre deltagande i överträdelsen, eftersom detta redan hade medfört en nedsättning med tio procent såsom en förmildrande omständighet i den mening som avses i punkt 29 i riktlinjerna (skälen 85 och 87 i det angripna beslutet), det vill säga före de bestridda justeringarna av de grundbelopp som beskrivs i skäl 88 och följande skäl i det angripna beslutet.

- 55 Av detta följer att sökandebolagen inte på grundval av denna motivering i det angripna beslutet med framgång kunde bestrida kommissionens resonemang mot bakgrund av likabehandlingsprincipen. Vidare följer att tribunalen inte heller fullt ut kunde utöva sin laglighetsprövning avseende iakttagandet av denna princip (se den andra grunden). Närmare bestämt är det, mot bakgrund av skälen 91 och 92 i det angripna beslutet, omöjligt att förstå och bedöma huruvida Hamelin och de övriga berörda företagen befann sig i jämförbara eller skilda situationer och huruvida kommissionen behandlade dem på lika eller olika sätt. Mot denna bakgrund är det således än mindre möjligt att kontrollera huruvida en eventuell lika behandling av olika situationer för de berörda företagen, med stöd av punkt 37 i riktlinjerna, i huvudsak motiverad av en enda produkt-karaktären av deras kommersiella verksamhet och, delvis, av rättvise-överväganden, eller en eventuell olik behandling av jämförbara situationer, bland annat tillämpning av skilda nedsättningskoefficienter, var objektivt berättigad. Tvärtom kunde den kortfattade motivering som gavs i skäl 92 i det angripna beslutet ge det felaktiga intrycket att huvudskälet för den horisontella justeringen av grundbeloppen till förmån för de berörda företagen var att dessa befann sig i situationer som åtminstone var jämförbara, knutna till en enda produkt-karaktären av deras kommersiella verksamhet. Detta var emellertid inte fallet med Hamelin, vilket kommissionen medgav under förfarandet.
- 56 Eftersom punkt 84 i meddelandet om invändningar innehöll ännu vagare upplysningar beträffande den planerade metoden för att justera grundbeloppen och beträffande de underliggande motiven, har kommissionen inte heller grund för att påstå att sökandebolagen hade erhållit tillräckliga upplysningar i detta hänseende under det administrativa förfarandet eller förfogade över tillräcklig kunskap om det relevanta sammanhanget. Under alla omständigheter kan ingen annan handling i målet styrka att detta dock var fallet och kommissionen är inte i stånd att styrka att den skulle ha meddelat sökanden dessa uppgifter, bland annat vid sammanträdet den 24 oktober 2014.
- 57 Mot bakgrund av det ovan anförda kan således slutsatsen dras att det angripna beslutet är behäftat med en bristande motivering och att talan ska bifallas på den första grunden i den mån den avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten i den mening som avses i artikel 296 andra stycket FEUF.
- 58 Följaktligen ska artikel 2.1 e i det angripna beslutet ogiltigförklaras, utan att det är nödvändigt att pröva invändningen om maktmissbruk samt den andra och den tredje grunden, eller huruvida den sistnämnda kan tas upp till sakprövning. Vidare är det inte nödvändigt att pröva det andra yrkandet, vilket har anförts i andra hand.

Rättegångskostnader

- 59 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska en part som har tappat målet förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökandebolagen har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet ska yrkandet bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

- 1) **Artikel 2.1 e i kommissionens beslut K(2014) 9295 slutlig, av den 10 december 2014, om ett förfarande enligt artikel [101 FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (AT.39780 – Kuvert), ogiltigförklaras.**
- 2) **Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Prek

Labucka

Schwarcz

Tomljenović

Kreuschitz

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 december 2016.

Underskrifter